

Трето основание: на отговорността на Европейския съюз за законосъобразни актове, които засягат особена категория икономически оператори по непропорционален спрямо другите оператори начин (необичайна вреда) и надхвърлят пределите на икономическите рискове, присъщи на дейностите в съответния сектор (специална вреда), без при това правният акт, станал причина за настъпването на претендираната вреда, да е обоснован с оглед на общ икономически интерес.

- (¹) Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 октомври 2003 година за установяване на схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове в рамките на Общността и за изменение на Директива 96/61/ЕО на Съвета, ОВ L 275, стр. 32; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 10, стр. 78
- (²) Решение № 280/2004/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 година относно механизма за мониторинг на емисиите на парникови газове в Общността и прилагане на Протокола от Киото, ОВ L 49, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 10, стр. 194
- (³) ОВ L 386, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 37, стр. 250

Преюдициално запитване от Østre Landsret (Дания), постъпило на 5 декември 2014 г. — Caner Genc/Udlændingenævnet

(Дело С-561/14)

(2015/С 065/34)

Език на производството: датски

Запитваща юрисдикция

Østre Landsret

Страни в главното производство

Жалбоподател: Caner Genc

Ответник: Udlændingenævnet

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли клаузата „standstill“ в член 13 от Решение № 1/80 на Съвета по асоцииране от 19 септември 1980 година относно развиване на асоциирането, приложено към Споразумението от 12 септември 1963 г. между Европейската икономическа общност и Турция за асоцииране между Европейската икономическа общност и Турция и/или клаузата „standstill“ в член 41, параграф 1 от Допълнителния протокол от 23 ноември 1970 г., както се потвърждава от Регламент (ЕИО) № 2760/72 (¹) на Съвета от 19 декември 1972 година, да се тълкува в смисъл, че в приложното поле на изискването „standstill“ попадат нови и по-строги условия за достъпа до събиране на семейството за икономически неактивни членове на семейството, включително ненавършили пълнолетие деца на икономически активни турски граждани, които пребивават и имат разрешение за пребиваване в държава членка, като се имат предвид:
- тълкуването от Съда на клаузите „standstill“, по-специално в решения Derin (EU:C:2007:442); Dülger (EU:C:2012:504); Ziebell (EU:C:2011:809) (голям състав) и Demirkan (EU:C:2013:583) (голям състав),
 - целта и съдържанието на Споразумението от Анкара, както по-специално се тълкуват в решения Ziebell и Demirkan и като се имат предвид
 - фактът, че Споразумението от Анкара и приложените към него протоколи, решения и т.н. не съдържат разпоредби за събиране на семейството, и
 - фактът, че събирането на семейството в тогавашната Общност, а понастоящем в Европейския съюз, винаги се е уреждало от вторичното право, понастоящем от Директивата за свободното движение (Директива 2004/38/ЕО) (²)?
- 2) При отговора на първия въпрос, Съдът се приканва да посочи дали всяко производно право на събиране на семейството за членовете на семейството на икономически активни турски граждани, които пребивават и имат разрешение за пребиваване в държава членка, се прилага за членовете на семейството на турски работници съгласно член 13 от Решение № 1/80, или се прилага само за членовете на семейството на турски граждани — самостоятелно заети лица съгласно член 41, параграф 1 от Допълнителния протокол?
- 3) Ако Съдът даде положителен отговор на първия въпрос във връзка с втория въпрос, той се приканва да посочи дали клаузата „standstill“ в член 13, параграф 1 от Решение № 1/80 трябва да се тълкува в смисъл, че новите ограничения, които са „обосновани от императивно съображение от общ интерес, подходящи са да гарантират осъществяването на преследваната законова цел и не надхвърлят необходимото за нейното достигане“ (отвѣд посоченото в член 14 от Решение № 1/80) са законосъобразни?

4) Ако отговорът на третия въпрос е положителен, Съдът се приканва да посочи:

- а) Какви насоки трябва да се следват, за да се извършат проверка на ограничението и оценка на пропорционалността. Съдът се приканва по-специално да посочи дали трябва да се следват същите принципи като посочените в практиката му относно събиране на семейството във връзка със свободното движение на гражданите на ЕС, която се основава на Директивата за свободното движение (Директива 2004/38) и разпоредбите на Договора, или трябва да се приложи различна преценка?
- б) Ако трябва да се приложи различна от произтичащата от практиката на Съда преценка относно събиране на семейството във връзка със свободното движение на гражданите на ЕС, Съдът се приканва да посочи дали като отправна точка следва да се приеме оценката на пропорционалността, извършена във връзка с член 8 от Европейската конвенция за правата на човека относно зачитането на правото на семеен живот и практиката на Европейския съд по правата на човека и ако не, какви принципи трябва да се следват?
- в) Независимо от метода за преценка, който следва да се приложи:

Може ли правило като параграф 9, точка 13 от датския Udlændingeloven (Закон за чужденците) — съгласно което за събиране на семейството между лице, което е гражданин на трета страна и има разрешение за пребиваване и което пребивава в Дания, и ненавършилото му пълнолетие дете, когато детето и другият му родител пребивават в страната на произход или друга страна, се поставя като условие детето да има, или да има възможността да установи, такива връзки с Дания, че да е налице основа за успешна интеграция в Дания — да се разглежда като „обосновано от императивно съображение от общ интерес, подходящо да гарантира осъществяването на преследваната законова цел и ненадхвърлящо необходимото за нейното достигане“?

⁽¹⁾ Регламент (ЕИО) № 2760/72 на Съвета от 19 декември 1972 година относно сключването на Допълнителния протокол, както и на Финансовия протокол, подписани на 23 ноември 1970 година и приложени към Споразумението за асоцииране между Европейската икономическа общност и Турция, и относно мерките, които трябва да се вземат за тяхното влизане в сила (ОВ L 293, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 1, стр. 37).

⁽²⁾ Директива 2004/38/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно правото на граждани на Съюза и на членове на техните семейства да се движат и да пребивават свободно на територията на държавите членки, за изменение на Регламент (ЕИО) № 1612/68 и отменяща Директиви 64/221/ЕИО, 68/360/ЕИО, 72/194/ЕИО, 73/148/ЕИО, 75/34/ЕИО, 75/35/ЕИО, 90/364/ЕИО, 90/365/ЕИО и 93/96/ЕИО (ОВ L 158, стр. 77; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 7, стр. 56).

Жалба, подадена на 11 декември 2014 г. от Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoionion Pliroforikis kai Tilematikis AE срещу решението, постановено от Общия съд (шести състав) на 2 октомври 2014 г. по дело T-340/07, RENV: Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoionion Pliroforikis kai Tilematikis AE/Европейска комисия

(Дело C-575/14 P)

(2015/C 065/35)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoionion Pliroforikis kai Tilematikis AE (представители: M. Sfyri, I. Ampazis, Δικηγόροι)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Съда:

— да отмени решението на Общия съд.